

Arrest

nr. 218 073 van 11 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37 bus 12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. AHMADZADAH en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun te zijn. U bent geboren en getogen in het dorp Gholam Dag, gelegen in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar. U bent analfabeet. Uw activiteiten bestonden voornamelijk uit naar de madrassa gaan en zorgen voor uw koe. Uw vader was bij de taliban en uw broer K.Y. (...) (OV. X) was een schapenhoeder. Uw vader werd gedood en uw broer Y. (...) verdween. Twee maanden na de verdwijning van uw broer vertrouwde uw moeder u toe dat hij naar het buitenland gestuurd was omdat de taliban achter hem aan kwamen en hem zeiden dat hij moest mee komen vechten om wraak te nemen op uw vader. Op een dag merkte u dat een groep taliban naar u aan het wijzen was bij de moskee. De taliban kwamen diezelfde avond naar uw huis. U slaagde erin om weg te glippen naar het huis van uw buurman, waar u de nacht doorbracht. De

volgende ochtend ging u naar uw zus, waar u vernam dat de taliban uw broer D. (...) hadden meegenomen. U werd naar Jalalabad gebracht, vanwaar u naar Pakistan vertrok.

U heeft Afghanistan verlaten in het jaar 1392 Afgaanse Kalender (AK), 21 maart 2013 – 20 maart 2014 Gregoriaanse Kalender (GK). U verbleef ongeveer 14 maanden in Turkije en kwam uiteindelijk op 15 augustus 2015 aan in België, waar u op 18 augustus 2015 een asielaanvraag indiende.

Uw broer K.Y. (...) werd door de Belgische asielinstanties de vluchtelingenstatus toegekend op 8 maart 2013.

In het kader van uw asielrelaas legt u een originele taskara voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1 dd. 18 mei 2017, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient aangestipt te worden dat het feit dat uw broer K.Y. (...) (OV. X) werd erkend als vluchteling op 7 maart 2013 niet automatisch tot gevolg heeft dat u ook als vluchteling erkend dient te worden of dat u automatisch subsidiaire bescherming toegekend zou moeten worden. Het is niet zo dat dit beschermingsstatuut van K.Y. (...) per definitie ook op u van toepassing is, louter en alleen omdat jullie zich op dezelfde feiten beroepen. Bij elke aanvraag dient immers gekeken te worden naar de individuele omstandigheden van de zaak. Bovendien dient opgemerkt te worden dat de verblijfssituaties van twee familieleden of gezinsleden niet per definitie gelijk lopen, te meer omdat u er niet van wist te overtuigen dat u tot het moment van uw eigen beweerde vertrek daadwerkelijk in Chaparhar verbleef. Zodoende biedt de erkenning van uw broer op geen enkele manier uitsluitel over uw verblijfplaats gedurende de laatste jaren.

In casu werd vastgesteld u niet aannemelijk wist te maken dat u in de periode voor uw beweerde vertrekdatum uit Afghanistan daadwerkelijk in het dorp Gholam Dag, gelegen in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar verbleef. Bovendien legt u ook ongeloofwaardige verklaringen af over uw profiel van ongeletterdheid een uw minderjarigheid.

Er dienen namelijk de volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 4 september 2015 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op 24 augustus 2015 20,6 jaar oud bent, met een standaarddeviatie van twee jaar. Volgens dit onderzoek is uw geboortjaar 1995 en niet 1999, zoals u liet noteren bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (Verklaring DVZ dd. 21 januari 2016, p.4). Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Uit het feit dat u zowel bij uw asielaanvraag op 18 augustus 2015 verklaarde minderjarig te zijn, op uw gehoor voor het CGVS op 18 mei 2017, na het verkrijgen van de beslissing van de dienst Voogdij, nog steeds aangeeft

jonger te zijn dan aangetoond (CGVS, p. 5) en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 14 jaar op 25/12/1391 AK (15/03/2013 GK), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden (Vertaling taskara & CGVS, p. 12). Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Deze conclusie wordt versterkt door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten. Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan uw taskara.

Vervolgens dient te worden aangestipt dat u er niet in slaagt uw voorgehouden profiel aannemelijk te maken. U slaagt er namelijk niet in aannemelijk te maken dat u de laatste jaren voor uw vertrek verbleven heeft in het rurale Chaparhar.

U geeft aan dat uw familie schapen had in de periode voor uw broer naar België vertrok (CGVS, p. 4). Uw broer, Y.K. (...), gaf aan dat hij rond saratan à asad 1390 AK, 22 juni 2011 – 22 augustus 2011 GK, uit Afghanistan vertrok (CGVS K.Y. (...) dd. 28 februari 2013, p. 18). Hoewel u zelf aangeeft twaalf à dertien jaar te zijn geweest op dat moment (CGVS, p. 5), moet u op basis van het leeftijdsonderzoek van de dienst Voogdij toen zestien jaar oud zijn geweest. Verwacht mag worden dat u dan ook op de hoogte bent van de activiteiten van uw broer en vader, die verantwoordelijk waren voor het inkomen van het gezin en voor de schapen zorgden, en er eenduidige verklaringen over aflegt. Gevraagd naar hoeveel schapen uw familie had, zegt u eerst dat u het niet weet (CGVS, p. 5). Vervolgens meent u dat het er 25 à 40 waren (CGVS, p. 5). Gevraagd voor welk doeleinde uw gezin schapen hoedde, zegt u in eerste instantie voor de wol (CGVS, p. 5) om in tweede instantie te bevestigen dat het voor de melk was (CGVS, p. 6). Vervolgens zegt u dat u maar zeer sporadisch, misschien maar eens per jaar met uw broer op stap ging met de schapen (CGVS, p. 5) om in tweede instantie te verklaren dat u nooit met hem mee ging (CGVS, p. 6). U meent dat u naar buiten ging, tien stappen zette en dat uw moeder dan kwam en dat u terugging (CGVS, p. 6). Vanzelfsprekend kan weinig geloof worden gehecht aan uw bewering dat u nooit buiten kwam. Indien u slechts al dan niet sporadisch meeging, doch mag ook worden verwacht dat u weet hoe de schapen jullie gezin van een inkomen voorzagen, door gewoonweg te praten met uw broer of vader en deel uit te maken van het gezin. Het verbaast dan ook dat u niet weet waar uw broer met de schapen naartoe ging (CGVS, p. 6) en dat u zich zogezegd slechts één keer herinnert dat ze geschoren werden (CGVS, p. 6), terwijl u wel in eerste instantie aangaf dat de schapen gehouden werden voor de wol (CGVS, p. 5). Ook opvallend is dat u zelfs niet bij benadering kan aangeven hoe lang een schaap drachtig is (CGVS, p. 6) en welk schapenras door uw gezin werd gekweekt (CGVS, p. 5). Voorts geeft u te kennen dat uw broer soms naar Aday Akhundzada trok om er op de bazaar melk te gaan verkopen, maar zegt u er onmiddellijk ook bij dat u niets meer weet. Ook weet u niets te vertellen aan wie de melk dan werd verkocht (CGVS, p. 5-6). Als u daadwerkelijk opgroeide in een gezin waarin schapen gehoed werden, dan mag verwacht worden dat u meer toelichting zou kunnen geven over de zorg voor deze dieren en hun financiële waarde voor jullie gezin.

Verder is het uiterst frappant dat u te kennen geeft dat jullie geen ezels hadden (CGVS, p.6) maar uw broer in tegenstelling tot uw bewering op het CGVS duidelijk aangaf dat jullie twee ezels hadden rondlopen (CGVS K.Y. (...) p. 7). Volgens uw broer gebruikte uw vader zelfs zijn ezel om wapens mee te vervoeren op het moment dat hij verdween, een niet onbelangrijke gebeurtenis in zijn asielrelaas (CGVS K.Y. (...) p. 15). Ook frappant is dat u aanhaalt dat uw broer, schoonbroer en vader op jullie landbouwgronden werkten en dat jullie geen beroep deden op andere landbouwers (CGVS, p. 7) terwijl uw broer op het CGVS beweerde dat uw vader de gronden liet bewerken door twee andere landbouwers Akhbar en Agha Jan, die dan de helft van de opbrengst aan uw vader gaven (CGVS K.Y. (...) p. 15). Ook eigenaardig is dat u niet weet hoeveel land uw gezin had voor uw broer naar het buitenland vertrok (CGVS, p.7). Dat u niet kan aangeven hoe groot het land was dat door uw familie bewerkt werd, is merkwaardig. De vaststelling dat u amper informatie kwijt kunt over de leefomstandigheden van uw gezin in Chaparhar en daarover zelfs tegenstrijdige informatie aflegt ten opzichte van uw broer, ondermijnt uw bewering steeds in Chaparhar te hebben gewoond en versterkt de vaststelling dat u geen zicht wenst te bieden op uw daadwerkelijke levensomstandigheden en profiel.

Uw aangemeten profiel wordt verder gekelderd wanneer een blik wordt geworpen op uw facebookprofiel. Via uw telefoonnummer werd uw profiel op facebook teruggevonden. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) liet u noteren dat u analfabeet was (Verklaring DVZ dd. 21 januari 2016 vraag 11). Ook op het gehoor bij het CGVS benadrukt u dat u niet kunt lezen of schrijven, of slechts een beetje Pashtou kunt lezen - en dus niet kunt schrijven - en een beetje Nederlands kunt schrijven (CGVS, p. 7). Het is dan ook uiterst straf dat u op uw facebookprofiel zaken in het Pashtou en het Engels post

en ook reageert op reacties van uw vrienden, die u eveneens boodschappen in het Pashtou en het Engels toesturen. Eveneens frappant is dat, wanneer tijdens het gehoor een blik geworpen wordt op uw Facebookprofiel er geschreven staat dat u uit Jalalabad afkomstig bent (CGVS, p. 18), maar dit niet meer het geval is wanneer een tijd later uw pagina opnieuw wordt geopend door het CGVS. Wanneer u tijdens het gehoor wordt geconfronteerd dat er op uw facebookprofiel staat dat u afkomstig bent uit Jalalabad, verklaart u weinig aannemelijk dat uw profiel door S. (...) gemaakt werd en jullie dit facebookaccount een tijdje deelden. Het is S. (...) die Jalalabad zei (CGVS, p. 18). Deze verklaringen raken vanzelfsprekend kant noch wal. Het is allerminst geloofwaardig dat u een facebookaccount zou delen en dat S. (...) deze zou hebben aangemaakt. Het ID van uw Facebookaccount bevat duidelijk uw voornaam. Dat uw facebookprofiel niet in lijn ligt met uw profiel van laaggeschoolde jongeman, versterkt de eerdere vaststellingen dat u geen zicht wenst te bieden op de daadwerkelijke leefomstandigheden in Afghanistan. Een afprint van uw facebook wall werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Vervolgens werd vastgesteld dat uw gebrek aan kennis over incidenten in Dawlatzai en in de rest van uw district de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst ontsiert. U geeft aan dat u sinds jaar en dag naar de madrassa ging en dat u voor de koe zorgde (CGVS, p. 8). U zegt dat u soms op bezoek ging bij uw zus in Dawlatzai en dat u soms stiekem op pad ging met uw vrienden, zonder dat uw moeder het wist (CGVS, p. 7). Zo haalt u een keer aan waarbij u met uw vrienden naar Hafizan ging, een dorp dat in de buurt van het districtscentrum ligt (CGVS, p. 13). In het licht van deze verklaringen kan verwacht worden dat u, een jongeman die zich regelmatig onder de mensen begeeft in de madrassa en in zijn vriendenkring en die af en toe zijn zus bezoekt in Dawlatzai, op de hoogte is over het reilen en zeilen in de nabijheid van zijn dorp. Het is dan ook verrassend dat uw verklaringen op dit vlak totaal tekort schieten. Het meest frappant is dat u niet op de hoogte bent over de incidenten in Dawlatzai. Hoewel u aangaf dat u uw zus soms bezocht in Dawlatzai (CGVS, p. 7), geeft u toe dat u zich geen grote incidenten in Dawlatzai herinnert (CGVS, p. 16). U zegt dat u niet op de hoogte bent over een incident met een landmijn in Dawlatzai (CGVS, p. 16). Nochtans zijn er in 2012 tien meisjes omgekomen bij ontploffing van een mijn in Dawlatzai terwijl ze hout aan het sprokkelen waren. Het is verwonderlijk dat u niet op de hoogte bent van dit drama. In 2012 vond er eveneens een bomaanslag plaats in de moskee in Dawlatzai. Een welbekend incident waarbij wel 19 gewonden vielen. Erop gewezen dat u uw zus er bezocht en dat u toch zou mogen weten wat er in Dawlatzai gebeurde, zegt u dat u slechts om de drie maanden in Dawlatzai kwam (CGVS, p. 16). Vervolgens zegt u dat de situatie slecht was en dat u er zelfs niet meer naartoe ging en dat niemand het u verteld heeft (CGVS, p. 16). Dat u uw verklaringen over de frequentie van uw bezoeken aan uw zus dermate corrigeert, is opmerkelijk. Daarenboven zou het zelfs als u uw zus niet meer bezocht in Dawlatzai merkwaardig zijn dat dit nieuws u niet ter oren gekomen zou zijn. Dat u niet op de hoogte bent over deze incidenten in het dorp van uw zus, dat overigens in de nabijheid van uw dorp ligt, zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden recente herkomst op een helling.

Niet alleen over Dawlatzai stelt uw kennis teleur, ook over de rest van het district blijkt u niet op de hoogte van incidenten die er plaatsvonden. Wie Malik Nazir is, is u een raadsel (CGVS, p. 16). Nochtans werd dit lid van de High Peace Council aangevallen in zijn eigen huis in Chaparhar, waarbij hij en zijn 4 familieleden gedood en verwond werden. U geeft te kennen dat u hoorde spreken van het dorp Sholana (CGVS, p. 17). U verklaart dat u niet op de hoogte bent over een incident dat daar plaats vond (CGVS, p. 17). Ook als het CGVS erop wijst dat het iets met een school te maken heeft, gaat er geen belletje rinkelen (CGVS, p. 17). Nochtans werd er een school opgeblazen in Sholana in 2012. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er ongeveer 1.390 vrouwelijke en 1.250 mannelijke studenten studeerden aan deze school. Het is dan ook opmerkelijk dat u niets hoorde over dit incident dat een weerslag had op zoveel jongeren. Evenmin herinnert u zich iets dat gebeurde in Ghazo dorp, dat zich nochtans in de nabije omgeving van uw dorp bevindt (CGVS, p. 17). In Ghazo dorp werd een school in brand gestoken in 2011. Alweer verbaast het ten zeerste dat u daar niet van op de hoogte bent. En hoewel u zelf Kandi Bagh aanhaalt wanneer gevraagd wordt waar er veel Dari-sprekenden wonen, zegt dat u geen weet heeft van incidenten in Kandi Bagh (CGVS, p. 15). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat Kandi Bagh in maart 2011 het doelwit was van een mislukte zelfmoordaanslag waarbij een autobom ontplofte. In oktober 2011 ontmantelde de Afghaanse Nationale Politie dan weer een berm-bom in Kandi Bagh. Het is opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent over deze incidenten in Kandi Bagh, hoewel u dit dorp zelf spontaan vermeldde. Dat u niet op de hoogte bent van al deze gebeurtenissen in uw district, zet uw beweerde recente herkomst op losse schroeven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Chaparhar gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Chaparhar heeft verbleven,

kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 18 mei 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Chaparhar. Ermee geconfronteerd dat uw kennis over het district Chaparhar beperkt is en dat er twijfel bestaat of u wel van daar bent, kreeg u de kans om iets toe te voegen om te overtuigen dat u daadwerkelijk van Chaparhar bent (CGVS, p. 18). Hierop zegt u dat u niet regelmatig buiten uw dorp ging en dat u niet veel over uw district kan vertellen (CGVS, p. 18). U voegt er nog aan toe dat uw moeder u niet naar buiten liet gaan omdat ze bang was dat u iets zou overkomen (CGVS, p. 18). In het licht van uw verklaringen dat u naar de madrassa ging, dat u soms op bezoek ging bij uw zus in Dawlatzai en dat u soms stiekem op pad ging met uw vrienden (CGVS, pp. 7,8), kan echter gesteld worden dat u zich regelmatig onder de mensen begaf en soms uw dorp verliet waardoor er meer kennis verwacht kan worden over uw district dan degene die u aantoonde. Het CGVS benadrukte tot tweemaal toe dat u de mogelijkheid had om binnen de vijf dagen iets te laten weten als u uw verklaringen wilde wijzigen (CGVS, pp. 18, 19). U ging hier echter niet op in. Er werd voorts gezegd dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land zoals Pakistan heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 19). Hierop antwoordt u dat u de waarheid vertelde en dat u Pakistan nooit zag (CGVS, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo

nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De taskara die u neerlegt werd eerder reeds besproken in het kader van uw ongeloofwaardige minderjarigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn "Verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring" in een eerste middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad, het recht van verdediging, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht, "minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering".

Over zijn leeftijd, stelt verzoeker:

"Het feit dat het medisch onderzoek heeft aangetoond dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, is nog geen sluitend bewijs dat hij zich moedwillig als minderjarige heeft opgegeven. Verzoeker wenst toch te benadrukken dat hij ook een taskara (een Afghaans identiteitsbewijs) heeft voorgelegd.

De verwerende partij houdt ten onrechte geen rekening met de Afghaanse praktijk inzake de registratie van personen: in regio's zoals die van verzoeker bestaat er immers geen verplichting om een geboorte onmiddellijk te melden bij de autoriteiten. Daarenboven gaat de verwerende partij voorbij aan verzoekers verklaringen. Uit zijn verklaringen kan worden afgeleid dat hij analfabeet is en dat zijn zaken in de regio van herkomst voornamelijk erin bestonden om naar de madrassa te gaan en voor zijn koe te zorgen. Verzoeker verklaart ook dat zijn broer K.Y. (...) een schapenhoeder was. De verwerende partij heeft al dus kennis van verzoekers profiel.

Ten onrechte wordt verzoeker niet grondig bevraagd waarom er een discrepantie bestaat tussen de leeftijd vastgesteld bij het medisch onderzoek en zijn de verklaarde leeftijd conform zijn Taskara.

Tijdens het gehoor op het CGVS wordt er verzoeker gewoonweg opgeworpen dat hij volgens het medisch onderzoek 21 jaar was en dat de verwerende partij ook zijn leven zal verifiëren overeenkomstig het leeftijdsonderzoek."

Verzoeker geeft vervolgens een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de medewerkingsplicht. Hij stelt zijn uiterste best te hebben gedaan om duidelijkheid te verschaffen over zijn profiel en zijn recente herkomst van het rurale Chaparhar.

"Zo heeft verzoeker toch uitgebreide verklaringen aflegt inzake zijn regio van herkomst en problemen. Daarnaast dient te worden onderstreept dat verzoeker zijn taskara heeft voorgelegd.

Het is duidelijk dat de verwerende partij onvoldoende rekening gehouden met verzoekers profiel, zijn afkomst en scholingsgraad. Nochtans is het belangrijk in het kader van de beoordeling van de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling om rekening te houden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, zijn leeftijd en zijn problemen.

Reeds uit het gehoor bij het CGVS kwam een zeker beeld van het profiel van verzoekers naar voor: uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker analfabeet is en dat hij formeel geen onderwijs heeft genoten. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker ook dat hij nooit heeft gewerkt. (Administratief dossier, Verklaring DVZ d.d. 21.01.2016, vraag nr. 12)

Ook blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker op vrij doorleefde wijze uitlegt over zijn profiel: zo geeft verzoeker uitgebreide informatie met betrekking tot de dieren die zij in het bezit hadden en verklaart hij ook dat zijn broer daarvoor verantwoordelijk was omdat zijn vader niet veel thuis was:

(...)

Ook vergeet de verwerende partij dat verzoeker niet heeft gewoond in een stad zoals Kabul, of Jalalabad, maar dat verzoeker volgens zijn verklaringen geboren en getogen is in het dorp Gholam Dag, gelegen in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar.

Verzoekers vader is bovendien overleden 7 geleden voor zijn komst naar België. (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 9)

(...)

Ten onrechte verliest de verwerende partij uit het oog dat verzoeker een kwetsbaar profiel heeft, te meer omdat zijn vader bij de taliban was en dat verzoekers broer destijds verdwenen was nadat verzoekers vader werd gedood. (Bestreden beslissing, Administratief dossier, gehoorverslag pag. 9-10): (...).

Verzoeker stelt verder dat de motivering inzake zijn recente herkomst van Charparhar gebrekkig is.

“Het mag duidelijk zijn dat verzoeker in geen geval de bedoeling had om de verwerende partij te misleiden. Uit het gehoorverslagen blijkt dat verzoeker degelijk zijn uiterste best heeft gedaan om duidelijk te scheppen over zijn persoonlijke gegevens, alsook hun recent verblijf in zijn regio en asielaanvraag. Bepaalde hiaten die zouden bestaan of fouten die verzoeker maakte, kunnen niet anders dan ten gevolge van stress en spanning te verklaren zijn.

Verdere bemerkingen worden in het volgende onderdeel aangehaald, aangezien hier slechts dient aangetoond te worden dat verzoekers wel degelijk tegemoet zijn gekomen aan hun medewerkingsplicht en hen zodoende, overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Het eerste middel is gegrond.”

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Verzoeker wijst op de onderzoeksplicht in hoofde van verweerder. Verweerder verliest uit het oog dat verzoekers broer op 7 maart 2013 werd erkend als vluchteling. Opvallend is dat het CGVS de herkomst en de problemen van zijn broer wel geloofwaardig acht. Verzoekers broer legde uitgebreide verklaringen af. Verzoeker verwijst naar diens gehoorverslag, zoals opgenomen in het administratief dossier.

“Heel wat vermeende tegenstrijdende die verwerende partij in de bestreden beslissing aanhaalt worden onmiddellijk uitgeklaard indien deze naast de verklaringen van verzoeker broer worden gelegd. Zo verklaren verzoeker en zijn broer gelijkaardige elementen over hun vader en zijn activiteit bij de taliban. (...)

Het is onterecht en bovendien compleet willekeurig dat de verwerende partij verzoeker, die wellicht over een minder goed geheugen beschikt en een ander profiel heeft, minder goed uit zijn woorden kan komen, of aan wie in zekere zin gewoon andere vragen werden gesteld dan aan zijn broer, hierdoor als compleet ongeloofwaardig bestempeld wordt waar aan de verklaringen van zijn broer wel geloof werd gehecht.”

Verzoeker betoogt vervolgens dat verweerder de eenheid van gezin miskent. Vervolgens betoogt hij:

“Het is bij uw Raad vaste rechtspraak dat het principe van beginsel van de eenheid van het gezin' kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming ten behoeve van de familieleden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft dit principe bevestigd, doch merkt daarbij op dat dit beginsel enkel kan toegepast worden in asioldossiers voor afhankelijke familieleden.

Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het begrip 'afhankelijkheid' van familieleden ruimt interpreteert. Ook personen die materieel of financieel ten laste zijn van de bijstand door een erkend vluchteling omwille van hun leeftijd, invaliditeit of afwezigheid van middelen om te voorzien in levensonderhoud komen in aanmerking voor erkenning als vluchteling (RvV nr. 88.021 van 24 september 2012).

Het principe van beginsel van eenheid van het gezin kan derhalve een uitbreiding van de internationale bescherming met zich meebrengen ten voordele van personen aan wie geen bewijs wordt gevraagd van persoonlijke vervolgingsvrees en moet dit principe begrepen worden 'als een vorm van afgeleide bescherming, als gevolg van de kwetsbare situatie waarin zij zich bevinden omwille van het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of echtgenote of hun natuurlijke beschermers'. (RvV nr. 45 644 van 29 juni 2010, § 4.3)

Het principe van familie-eenheid werd eveneens bevestigd door UNHCR. Volgens UNHCR Verkrijgen de familieleden die ten laste zijn van' het hoofd van de familie, dat erkend is als vluchteling 'normaliter het vluchtelingenstatuut'. ¹ De familieleden van wie het 'hoofd' erkend vluchteling is genieten aldus normaliter dezelfde bescherming zonder een individuele vrees voor vervolging te moeten staven.²

Het principe van de familie-eenheid laat bijgevolg aan een persoon toe om het vluchtelingenstatuut 'zijdelings' te verkrijgen terwijl die persoon op zichzelf niet voldoet aan de vluchtelingendefinitie van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Bovendien wordt het principe van familie-eenheid door de auteurs van het Vluchtelingenverdrag beschouwd als 'een essentieel recht van de vluchteling'.

Dat verzoeker recht heeft op een afgeleide vorm van bescherming doet daarnaast niets af van de vaststelling dat hij ook in zijn hoofde recht heeft op bescherming.

Verzoekers profiel is quasi gelijkwaardig aan die van zijn broer die wettig in België verblijft. Het is verzoeker compleet onduidelijk waarom aan hem dan geen bescherming werd gegeven.

Tweede middel is gegrond."

2.3. Verzoeker beroept zich in een derde middel op de schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"*.

Verzoeker citeert de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen in deze definitie toe op zijn problemen en situatie.

Hij herhaalt in deze dat met de asielaanvraag van zijn broer geen rekening werd gehouden. Verder wenst hij aan te geven dat bepaalde mensen moeilijker uit hun woorden komen en minder uitgebreid elementen kunnen verhelderen.

Vervolgens benadrukt hij dat hij toch vrij consequente verklaringen heeft afgelegd doorheen de procedure en zelfs bij de DVZ uitvoerige verklaringen liet optekenen. Volgens verzoeker werd zijn vluchtrelaas ten onrechte niet onderzocht en ongeloofwaardig bevonden op basis van de ongeloofwaardigheid van zijn regio van herkomst in Afghanistan.

2.4. Verzoeker beroept zich in een vierde middel op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"*.

Hij benadrukt dat hij analfabeet is en een terughoudend, zeer laagopgeleid karakter heeft. Omtrent zijn Facebookprofiel werd ten onrechte geen rekening gehouden met de verklaring die hij bood, met name dat S. dit aanmaakte en zij een profiel deelden. In de westerse context lijkt dit vreemd maar dat is het voor verzoeker niet.

Verzoeker verwijt verweerder dat bij de vraagstelling geen rekening werd gehouden met zijn profiel. Van hem wordt meer informatie verwacht dan van zijn broer. Verzoeker wijst in deze op twee arresten die de Raad in 2008 velde in twee Afghaanse dossiers. Hij is van mening dat zijn herkomst als aangetoond zou zijn beschouwd indien er rekening was gehouden met zijn profiel en zijn verklaringen over zijn Facebookprofiel.

Verzoeker geeft vervolgens een uitgebreide uiteenzetting omtrent de (veiligheids-)situatie in zijn land en regio van herkomst.

Vervolgens herhaalt hij andermaal dat verweerder ten onrechte concludeerde dat hij niet de waarheid heeft verteld over de omstandigheden waarin hij heeft verbleven in België. Bijgevolg is het onterecht dat verweerder aan hem geen subsidiaire bescherming verleent.

2.5. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande in hoofddorde om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt hij om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet concreet hoe de rechten van verdediging *in casu* en door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending, te meer nu de procedure voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen jurisdictionele procedure maar wel een administratieve is en nu de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet, niet dienstig aangevoerd.

3.2. Dient verder te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop deze richtlijn ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.3. Waar verzoeker stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden is, ziet de Raad bovendien niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* kan dan ook niet worden aangenomen.

3.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers broer K.Y. door verweerder op 7 maart 2013 werd erkend als vluchteling.

Eveneens blijkt uit de inhoud van de bestreden beslissing duidelijk dat verzoeker zijn asielrelaas schraagt op de asielmotieven die zijn broer eerder aanvoerde gedurende de procedure in het kader waarvan zijn broer werd erkend als vluchteling.

In de bestreden beslissing wordt gewezen op het gegeven dat iedere aanvraag individueel dient te worden onderzocht. In dit kader wordt gesteld:

“Vooreerst dient aangestipt te worden dat het feit dat uw broer K.Y. (...) (OV. X) werd erkend als vluchteling op 7 maart 2013 niet automatisch tot gevolg heeft dat u ook als vluchteling erkend dient te worden of dat u automatisch subsidiaire bescherming toegekend zou moeten worden. Het is niet zo dat dit beschermingsstatuut van K.Y. (...) per definitie ook op u van toepassing is, louter en alleen omdat jullie zich op dezelfde feiten beroepen. Bij elke aanvraag dient immers gekeken te worden naar de individuele omstandigheden van de zaak. Bovendien dient opgemerkt te worden dat de verblijfssituaties van twee familieleden of gezinsleden niet per definitie gelijk lopen, te meer omdat u er niet van wist te overtuigen dat u tot het moment van uw eigen beweerde vertrek daadwerkelijk in Chaparhar verbleef. Zodoende biedt de erkenning van uw broer op geen enkele manier uitsluitel over uw verblijfplaats gedurende de laatste jaren.

In casu werd vastgesteld u niet aannemelijk wist te maken dat u in de periode voor uw beweerde vertrekdatum uit Afghanistan daadwerkelijk in het dorp Gholam Dag, gelegen in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar verbleef. Bovendien legt u ook ongeloofwaardige verklaringen af over uw profiel van ongeletterdheid een uw minderjarigheid.”

Hoewel noch uit de inhoud van de bestreden beslissing, noch uit de inhoud van het administratief dossier blijkt om welke reden(en) of op welke basis verzoekers broer precies werd erkend als vluchteling, lijkt uit de inhoud van het in de bestreden beslissing opgenomen feitenrelaas en het in het administratief dossier opgenomen gehoorverslag van het CGVS van verzoekers broer *prima facie* te kunnen worden afgeleid dat diens erkenning als vluchteling (mede) was ingegeven door het profiel en de beroepsactiviteiten van zijn vader, de activiteiten die zijn vader in dit kader voerde voor de taliban en het gegeven dat de taliban nadat zijn vader werd gedood aan verzoekers broer vroegen om hen te vervoegen en zijn vader te wreken.

In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker worden verschillende van deze elementen echter in twijfel getrokken, en dit onder meer omdat verzoeker hierover ontoereikende verklaringen aflegde en omdat verzoekers verklaringen en deze van zijn broer op dit vlak verscheidene tegenstrijdigheden bevatten. Eén van deze tegenstrijdigheden heeft daarbij zoals verweerder zelf aangeeft bovendien betrekking op een *“nochtans niet onbelangrijke gebeurtenis”* in het asielrelaas van verzoekers broer.

Verzoeker benadrukt in het onderhavige verzoekschrift dat zijn broer zich beriep op hetzelfde profiel en dezelfde problemen. Hij stelt zich de vraag waarom dit profiel en deze problemen in hoofde van zijn broer wel geloofwaardig zouden zijn maar in zijn hoofde niet.

De Raad treedt verzoeker hierin bij en oordeelt dat, waar de motieven inzake de voormelde elementen *prima facie* steun lijken te vinden in het administratief dossier, dit eveneens afbreuk lijkt te doen aan de geloofwaardigheid van het profiel, de problemen en de vrees die verzoekers broer aanhaalde en op basis waarvan aan deze broer de vluchtelingenstatus werd toegekend. Bijgevolg lijkt het gegeven dat verzoekers broer (nog steeds) erkend is als vluchteling onverenigbaar met minstens een aantal van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

Het is de Raad zonder kennis van de precieze beweegredenen achter en de elementen ten grondslag van de toekenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoekers broer onmogelijk om zicht te krijgen op de redenen waarom verzoekers profiel, levensomstandigheden en afkomst uit een gezin van schaphouders, dit in tegenstelling met deze van zijn broer, ongeloofwaardig zijn.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 november 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT